

KAINA:

Metams 8 r., pusmečiui 4 r.
20 k., 3 mėnesiams 2 r. 20
kap., 1 mėnesiui 70 k.

UŽSIENIUOSE:
metams 11 r.; 9 mėnesiams
8 r. 40 k.; 6 mėnesiams
(pusmečiui) 5 r. 75 k.; 3
mėnesiams 2 r. 90 k.; 1
mėnesiui 1 rub.

SKELBIMAI:
Petito eilė (4 skiltys) prieš
tekstą 90 k., po teksto 40 k.

Lietuvių Balsas

Darbo ieškantiems: eilė
15 k.—Giminių ieškantiems:
eilė po teksto 15 k.

REDAKCIJOS
ir ADMINISTRACIJOS adre-
sas: Petrapilis, Saperų g-lė.
n. 9. b. 9. Telef. 286-46.

REDAKCIJA visais reika-
lais priima kasdien, be se-
kmadienių, nuo 12 v. dienų
ligi 4 val. vakaro.

Skyrium numeris
6 kap.

Metai III.

Petrapilis, 1917 m. sausio 5 d.

N° 2 (131).

Skaitykite ir platinkite

„Lietuvių Balsą“

politikos, literatūros ir visuomenės laikraštį!

„LIETUVIŲ BALSAS“ daugiausia rašo ir rūpinasi Lietuva, jos ateitimi, lietuvių tauta ir visais jos reikalais.

„LIETUVIŲ BALSAS“ šviečia gaivina tautiečių upą ir samonę, organizuoja, rodo kelią, kaip grumtis su šių dienų vargais. Kadangi mūsų tauta—dauguma darbo žmonės, „Lietuvių Balsui“ ypač rūpi darbo žmonių reikalai, jų gyvenimo sąlygų pagerinimas.

„LIETUVIŲ BALSAS“, turėdamas savo korespondentų: Amerikoje, Anglijoje, Danijoje, Švedijoje, Italijoje, Šveicarijoje, Prancūzijoje ir k., duoda daugiausia žinių apie užimtąją Tėvynę ir iš viso pasaulio.

„LIETUVIŲ BALSAS“, pigiai spausdindamas skelbimus-ieškojimus padeda tautiečiams susirasti gimines ir pažistamus.

„LIETUVIŲ BALSAS“ eina: į Ameriką, Argentina, Angliją, Kanadą, Šveicariją, Daniją, Prancūziją, Italiją, Švediją, ir k.

„LIETUVIŲ BALSAS“ eina du kartus per savaitę.

„LIETUVIŲ BALSAS“ kaina Rusuose: metams 8 r., pusei metų 4 r. 20 k., 3 m. 2 r. 20 k., 1 m. 70 k.—Užsieniuose: metams 11 r., pusei metų 5 r. 75 k., 3 m. 2 r. 90 k., 1 m. 1 r.

Skelbimų kaina: prieš tekstą petito eilutė (4 skiltys) 90 k., po teksto 40 k. Giminių ir darbo ieškantiems eilė 15 k.

Adresas: Petrapilis, Saperų g-lė № 9, b. 9, Tel. 286-46. „Lietuvių Balsui“.

„LIETUVIŲ BALSAS“ Administracijoje galima gauti „LIETUVIŲ BALSAS“ leidiniais:

1) Putino; „Kunigaikštis Žvainys — poema ir Raudoni Žiedai — eilės, 2) „Motinos Beieškant“ Ed. de Amičis gražus apsakymas, prof. A. Valdemaro verstas iš italų kalbos, 3) 1917 metų sieninis Kalendorius.

Jau išspaudintas

1917 m. „Ziburio“ Kalendorius.

KAINA 50 KAP.

Platintojams duodami geri nušimčiai.

Kalendorius su paveikslais. Užsakymais kreipties: Ярославль, Романовская 44, О-во „Zibury“, ir į „Lietuvių Balso“ Administraciją: Петроградъ, Саперный пер. 9-9.

Kalendorių parduodami visi „Lietuvių Balso“ igaliojiniai.

Petrapilyje „Ziburio“ kalendorių didžiausias sandėlis pas A. Dundzilą, „L. B.“ administratorių, Saperų g-lė 9 — 9.

SMOLENSKE

Lietuvių D-jos Centro Komiteto nukentėjusiems dėl karo šelpiti naujai įsteigta mechanikos dirbtuvei tuojau reikalingi gerai moką savo amatą darbininkai:

2 špižo formierių, 2 metalo tekintojų, 5 šaltkalviai ir 3 kalviai. TAIP PAT REIKALINGI MOKINIAI: vaikinai nuo 14 metų: 2 špižo formierių, 2 metalo tekintojų, 4-ri šaltkalviai ir du kalviai.

Dirbtuvė dirba karo reikalams.

Mokiniams proga išmokyti amatą!

Kreipties: СМОЛЕНСКЪ, Рызницкая 18, Василиус; arba į Centro Komitetą: ПЕТРОГРАДЪ, Басковъ пер. 29—18. Agran. S. Klimui.

Petrapilis, sausio 5 d.

Nebūkime rambūs!

Sena yra pasaka, kad lietuvis esąs negreitas jeibkokiam darbui. Jis ilgai galvojas ir svarstas, bet kai imasis dirbti, tai jau dirbas. Tai geras privolumas, bet jis gal tinka daugiau mūsų tėvams protėviams. Gi mes, šios dienos karta, esame nebe tielietuviai, kurie, jeigu ko imasi dirbti, tai ir dirba. Mes esame pasidarę kažkokie apstingę, aprumbe.

Negeras yra būdas tų, kurie labai greit visko griebiasi, bet retai ką gerai ir iki galo padaro, kaip tie šiaudai, kurie greit įsiliepsnoja, bet greitai ir perdega, suplėnėja, nepalikę nei šilimos, nei nieko. Antraip apvertus, negeras yra būdas ir tų, kurie kad ir ilgai svarsto galvoją, kad ir gerai suprantą reikalą, bet tęsia tęsia, atidėlioja atidėlioja, kol galų gale pražiopso tinkamą progą ir metą. Darbas tokių žmonių, kad ir gerai pagaliaus padirbtas, bet pavėluotas, nebėra ir nebėgali būti net tiek naudingas, kaip kad truputį ir blogiau, bet laiku atliktas.

Jau išspaudintas ir parduodamas

!!! Gyvenimui patogiausias !!!

„LIETUVIŲ BALSO“

Sieninis mėnesinis nuplėšiamas 1917 m. kalendorius.

Kaina 50 kap.

Platintojams nuleidžiama daug pigiau!

Kalendorius išleistas gražiai ir rūpestingai. Paties kalendoriaus 12-ka lapelių (kiekvienam mėnesiui po lapelį). Kalendoriaus skaitmens labai aiškūs ir rodo senąjį ir naująjį kalendorių. Kad būtų aiškiau, sekmadieniai ir kitos švenčių dienos atspausdinta raudonu dažu.

Kiekviename mėnesyje parodytos vyriausybės ir mokslo įstaigų švenčiamos dienos, parodyti saulės ir mėnesio temimai, dienos ilgis, mėnesio atmainos, pagaliaus paminėtos svarbiausios mūsų šio karo metu atsitikimų dienos.

Kalendoriui lentelę (16×8½ col. did.) nupiešė dailininkas J. Zikaras. Piešinys primena Dabartinius mūsų tėvynės vargus, būtent: šis karas — tarsi koks tvanas, kuriame paskendo visa Lietuva. Iš bangų kyšo dar Lietuvos sostinės Vilniaus žymiosios vietos: Vilniaus Katedros varpinės ir Gedimino pilies viršūnės. Gi tarp išėjusių bangų blaškoma valtelė, Lietuvos vyčiu pažymėta. Lentelės kraštai pagražinti tautiniais ornamentais. Lentelės spalvotos.

Sialome: Komitetams, bendrabučiams, prieglaudoms, kontoroms, mokykloms, dirbtuvėms ir kitoms lietuvių įstaigoms bei seimynoms apsirūpinti sieniniu mėnesiniu nuplėšiamu „Lietuvių Balso“ kalendoriumi.

Kas užsisako „Liet. Balsą“ pusei metų arba metams, tam kalendorių siunčiame veltui.

Kurie užsisakė ar užsisako „Lietuvių Balsą“ pusei metų arba metams per mūsų igaliojinius, prašome kartu pasiimti iš jų ir dovaną — KALENDORIŲ.

SU UŽSAKYMAIS KREIPTIES Į „LIET. BALSO“ ADMINISTRACIJĄ —:— ПЕТРОГРАДЪ, САПЕРНЫЙ ПЕР. № 9, КБ. 9. —:—

Visur vietose prašome kreipties į „Lietuvių Balso“ igaliojinius.

Mes, tiesa, gal nesame pirmojo tipo žmonės, nesame greit suplėnėja šiaudai, bet dažnai elgiames taip, kaip antrajam tipui tinka, darome kaip tas rambus arklys, kurį kad ir pakinkai į vežimą, bet jis netraukia, arba, jeigu ir traukia, tai vos parėplina, ir vežimas arba stovi vietoje, arba vos pajuda.

Tokios nesmagios ir neramos mintys lenda į galvą, pradėjus šiuos naujus metus. Visi žinome, kad jie daug įrašys į pasaulio ir mūsų šalies istorijos lapus, bet nežinome ką ir kaip; žinome, jog kas bus įrašyta, tai neišdildys, jog tai bus, rasi, ilgų ilgų amžių ateitis. Žinome taip pat, jog tai, kas ir kaip bus įrašyta, daug pareina nuo mūsų pačių, nuo mūsų energijos ir mokėjimo; žinome, jog iš tos mūsų energijos ir mokėjimo dirbti istorijos faktoriai sprendžia ir spręs apie mūsų subrandimą ir, tuo remdamiesi, darys mūsų ateities istoriją. Vienok, kad ir žinome visa tai, bet mažne nieko, arba visai maža tedirbame savo atečiai.

Atsižvelgkime į senuosius metus ir dar anksčiau! Kiek ten visokių sumanymų būta — ir labai labai svarbių, ir netaip svarbių; kiek didelių reikalų ir darbų numatyta ir daug svarstyta, kurie, rodos, nė maža neatidėlioja, reikėjo tuojau visomis išgalėmis imti vykinti!

Imkime lietuvių kooperacijos sutvarkymą, kurs buvo apsvartytas ir aptartas jau didžiąjame lietuvių suvažiavime pernai vasario 23—25 d., imkime lietuvių kredito (bankos) klausimą, kurs buvo daug kartų keliamas lietuvių spaudoje; imkime ūkio atstatymą; imkime pagaliaus tautos mezliavos klausimą (atsidėto mokesnio), kuriai taip visi priitarė! Ir dar daug daug rastume svarbių

ir dar svarbesnių reikalų. Jie visi buvo iškelti spaudoje arba susirinkimuose ir suvažiavimuose, buvo svarstomi ir atrasti labai svarbiais, reikalingais, būtinai įvykdytinais. Bet ar daug padaryta? Kad ir ta tautos mezliava. Jau kelintas mėnuo, kaip jos reikalas iškišo. Čia Petrapilyje buvo keli pasikalbėjimai. Ir spaudoje, ir pasikalbėjimuose ji buvo visų vienu balsu rasta reikalinga ir priimtina; yra išrinkta tam tikra organizacijos komisija. Bet pačios organizacijos, kuri paimtų visą tautos mezliavos reikalą į savo rankas, vis dar tebelaukiama. Nesant jos ir trukstant nustatytos tvarkos, kenčia tie reikalai, kurie bus mazliavos lėšomis rūpinami. Tad nors ir visi sutiko tautos mezliavos sumanymą su didele užuojauta, bet kol kas tik retas kas ją temeta.

Pagaliaus, mūsų išmanymu, pats svarbus mūsų reikalas, kurs šiuo atveju mums ypač rūpėjo paliesti ir pajudinti ir kurs, rodos, turėtų šiuo metu visiems rūpėti, — tai mūsų tautos ir mūsų šalies Lietuvos ateities klausimas, kad jis būtų iškeltas ir pasidarytų aktualus kitose šalyse ir tautose.

Mūsų apsilėidimo ir rambumo vaisius toje srityje juk jau patys pirštu prikišamai matome: pasaulio klausimuose, Europos sutvarkymo klausimuose po karo, bent iš valstybių sąjungos pusės, niekur nematome statant Lietuvos. Girdime, jog tarp sąlygų, kurio mis valstybių sąjunga eitu taikinties, ji reikalauja atstatyti Belgiją, Serbiją, Juodkalniją, Rumuniją, sudaryti Lenkiją ir tt., o Lietuvai, kaip atskiro krašto, del kurio taip pat reikėtų tarties ir šio to reikalauoti, nė nemini. Rusų spaudoje ir visuomenėje, net vadinamieji liberalai, vis vengia liesti Lietuvos klausimą,

vengia net Lietuvos vardą minėti. Tik tai tada, kada vokiečiai aiškiau ėmė kalbėti apie Lietuvą, ir rusų spauda, kad ir nenoromis, buvo priversta bent šį tą rašyti apie Lietuvą ir lietuvius, pavadinant tai tikroju vardu.

Delko taip yra? Ar tai ne mūsų pačių kaltė? Taip, daugiausia taip! Mes permaža tesirūpiname patys savi. Dar užsieniuose šiek tiek daugiau yra dirbama tuo žvilgsniu, bet toli gražu neužtenkamai. O Rusuose ir to tiek nėra. O rodos, kad čia turėtų ir galėtų būti daugiausia daroma. Čia mes juk turime atstovų, kurių pirmiausias uždavinys ir pareiga yra kaip tik rūpintis tais, o ne kitais reikalais.

Kitos tautos ne taip daro. Kad ir lenkai. Jie visur eina, visur skverbiasi, visur savo reikalus rodo ir reikalauja. Ir įsiskverbia, ir pralaužia visas kliūtis. Jų reikalai visur keliami ir svarstomi.

O mes? Tarp mūsų tik srovės graužiasi, o daugumą rambumas ėda. Dar kad nebūtume supratę visų tų reikalų ir gyvenamojo momento svarbumo, bent būtų pateisinama. Ne, prasti mes supratome ir suprantame. Dar vos tik karas prasidėjo, jau apie tuos dalykus buvo kalbama Vilniuje ir kitur, buvo svarstoma, tariamasi. Bet padaryta? — mažai, mažne niekas!

Nebukime taip rambūs bent šiais metais! Ėmusi dirbti dar daug daug galima padirbti. Dar nevēlu. Bet laikas ir atsitikimai mūsų nelaukia. Labai greit jau gali būti pervėlu.

Nebukim kaip tas pribirkęs, drėgmės pripurpęs pagalis, kurs, įkurtas į ugnį, degdamas daug šnypščia, parpia, bet šilimos mažai teduoda.

L. N.

J. Savickis.

Intiniai (belaisviai).

Kad suprantamesnis būtų intinių lietuvių gyvenimas, tariusi, bus ne pro šalį parodžius vieno kito intinių komiteto pranešimą. Kiekvienoje didesnėje stovykloje jau yra panašių komitetų. Įsime tik kelis pavyzdžius.

„Intinių lietuvių komit. Neuhammer'e stov. II—IX—16.

G. T. laiška rugs. 31 d. N° 158 gavau, už kurį nuoširdžiai dėkoju. Šiuo metu Neuhammer'o stovykloje 40 lietuvių. Intinių skaičius nepastovus, nes daugelis išvažiuoja darbuosna ir daugelis taip pat grįžta.

Komiteto adresas visiems lietuviams žinomas, nes aš pats pranešiau visiems ir ateityje visi kreipsis į Tamstą pagalbos.

Iki šio laiko mes (lietuviai) esame gavę du kartus dovanų, kurios vokiečių vyriausybės buvo pridotos teisingai, o mano ir vieno savanorio buvo suskirstytos tarp draugų, be kokios nuoskaudos. Šios dovanos buvo Liet. Centro Komiteto.

Visų lietuvių vardu dėkoju T. už suteiktą pagalbą ir prašome T. neužmiršti mūsų. Su pag. Ant. Šėgžda. Neuhammer comp. 22“.

Altdamm'o stovykoje gyvena 200 lietuvių; šios lietuvių stovyklos komiteto esama visų veiklausia. Iš smulkiai surašytų intinių lietuvių sąrašų matyti, kad 57 žmonės serg, kurių tarpe 7 džiovininkai... Tai įstabus skaitmens, kurie atsikartoja ir kitų stovyklų sąrašuose.

„Ig. L. Centro Kom. Kopenhagoje pn. J. Savickiui.

Atsakydamas į Tamstos palankų laišką, rašytą 6—IX—16, Liet. Komitetas visų vardu taria T. tikrą aciu už globą.

Visuotinis Kom. susirinkimas nutarė prašyti T. be atskirų dovanų. siunčiamų intinių sąrašų, kuri T. turi, atsiųsti dar Komiteto vardu maisto, kuris bus dalijamas pašalpos reikalingiems tautiečiams. Atsiųskite, kiek galite, šiltų marškinių, siustų (šalikų), pirštinių, kojinių ir mailo.

Kūno reikalus patenkinę, mes lietuviai ypačiai trūkstame peno; šitas trū-

kumas nepaprastai jaučiamas ilgiems žiemos vakarams prasidedant. Mums reikia knygų, su kuriomis galima būtų doriai laikas praleisti ir neužmiršti to, kas seniau buvo įgyta.

Pirm. Kavaliauskis.

Sekr. Saltonas.“

Kaip žinome, nelaisvėn pateko ne tik karininkų, bet ir ramiųjų gyventojų. Daugelis negali atsipeikėti iki šios valandos. Tarp suimtųjų yra ne vienas garbės vertas vyras, kurs pasipriešino vokiečių užgaidai pristeigti „šuilų“ ir vėliau buvo smarkiai nubaustas... Yra nemaža ir kunigų. Ramiuosius lietuvius koncentruoja Havelbergo, Holzmindeno ir kt. stovyklose, kame yra liet. kom. ir net mokyklų. Kaip tik iš Holzmindeno stovyklos teko gauti įdomus laiškas vietos mokytojo Velyko, kartu su fotografijomis, rodančiomis ramiųjų intinių lietuvių gyvenimą*). Laišką visą verčiu:

„Holzminden. 5—X—16.

DG-is pn. Savicki!

Nežiūrint mano karšto noro atsakyti kuogreičiausiai į Tamstos, brangiu laiškų, rašytų 19 ir 22 d. pr. m., ankščiau to padaryti negalėjau. Už T. laiškų ir 6 siuntinius su maistu, skiriamus mokyklos vaikams, sakau mūsų širdingą lietuvišką „aciū“. (Mokyklos vaikai dar patys norėjo parašyti, bet, matyti, nepavyko, — vienok pasirūpiniau). Mokyklos vaikams kasdien (be šventadienių) esti dalijamas maistas („kormeski“). Duonos suteikia vietos komendantūra, a kitų valgomųjų dalykų vietos komitetas (rusų). Arbatos, cukraus, kavos, kiek reikia. Šventomis dienomis taisomos vadinamosios „vaikų šventės“, tada, be arbatos ar kakavos, dar dalija ką „geras Dievulis yra pasiuntęs“ — cekolados, saldainių.

Vaikai paprastai dainuodavo ar deklamavo prie tėvų, o dažnai ir prie svečių. Jei svečias užklydavo iš netolimų tokiu susirinkimu pirmą kartą, būtinai ateidavo antrą kartą jau su dovanomis. Tamstos siuntiniai kaip tik laiku atkeliavo, kai mūsų šaltiniai jau buvo pradėję sekti — už ką dar kartą aciū.

Išsteigus mokyklą lapkr. m. 1915 m., joje buvo 34 intininkai, dabar gi beliko 10: dauguma šiomis dienomis iškelio namo. Jei T. įdomu, tai kituose laiškuose papasakosiu kiek daugiau apie mūsų mokyklą.

Trys dėžės dovanų iš L. Centro Komiteto gautos; už tai reikėjo vietos šelpiam komitetui primokėti 172 marki mūto (aš atstovauju tame komitete lietuviams).

Rašomosios medžiagos mokyklai išteks iki šio mėn. 15 d. Aš manau atnaujinti mokyklą suaugusiems; apie tai nejuokais reikiu pagalvoti. Atkeliauja mūsų tautiečių, vasaros darbu pasibaigus. Pernai, (1915) metais mokykloje buvo 30 suaugusių žmonių. Pinigų gi pas mane — nei savo, nei visuomenės paaukotų — nėra. 25—VIII—16 gavau iš „Lituanijos“ 100 markių grįžantiems tėvynės seniams ir vaikams; šitie pinigai išaikvoti. Rugs. m. tėvynen sugrįžo 70 lietuvių. Teikis priimti T. nuoširdžius linkėjimus. Antanas Velykis, intinių mokyklos mokytojas“.

Helsinkų lietuviai.

Jei šiuo karo metu lietuviai atsidūrė net Sibire, tai ner ko stebėtis, kad kai kurie iš jų pateko nors labai svetimon, bet artimesnėn Suomijon. Sakau, svetimon, nes šios žemės kalbos — suomių ir švedų — mūsikiams visai nesuprantamos, gi rusų kalba suomiams nesuprantama. Tikrų tremtinių, tiesa, Helsinkuose labai mažai, nes jei kas iš tokių čia vyko, tai pas savo gimines. Kiti gi lietuviai čia atvažiuojo darbuosna į karo dalykų dirbtuves, arba tarnaitės, ypač lenkų ponų kviečiamos. Dabar atvykusieji, apsidairę, pastebėjo, kad čia esama lietuvių jau ir seniau apsigyvenusių. Rodos, neapsiriksiu pa-

*) Atvirukai iš intinių lietuvių gyvenimo ir šiaip karo nuotikių greitai laiku bus išleisti. Tuo reikalu prašome kreiptis Kopenhagon. Visas polnas iš atvirukų bus intiniams maistui.

sakęs, kad tai visi buvusieji kareiviai, tarnavusieji rusų kariuomenėje, o paškui, gavę darbo, čia pasilikę nuolatos gyventi. Tokių senovės lietuvių, jau po kelias dešimtis metų Helsinkuose gyvenančių, suskaičiau 14 šeimynų. Tik tiek daug, reikia pasakyti, kad jie visi Lietuvai yra žuvę. Tik vienas iš tų lietuvių yra vedęs lietuve, visi gi kiti — suomes, švedes, lenkes, ruses, taip kad jų šeimynos nebe lietuviškos, net ir tosios šeimynos, kur motina lietuve, vaikai nors ir supranta lietuviškai, bet tarp savęs kalbasi švediškai. Kur kitur dabar naujai atvykusieji lietuviai, kaip girdėti, po truputį atgaivina senuosius, bet čia to nėra dėl keistų bažnytinių apystovų. Sako del lenkų intrigu — gal tai ir tiesa, žinant kaip lenkai nenkenčia bažnyčioje kitų tautų ir laiko bažnyčią lenkinimo įrankiu — iš parapijos bažnyčios buvo pašalintas kunigas švedas, kurs mieste įsitaisė atvirą koplyčią; beveik visi senovės parapijiečiai nelenkai. Dabar tos koplyčios ir laikosi, taigi ir senieji lietuviai; tad, nors šiemet nuo vėlykų parapijos bažnyčioje kas antrą šventę sakomi lietuviškai pamokslai, anie lietuviai jų negirdi ir tokiu būdu vis labiau švedėja. Paklaus kas, kuo gi užsiima tie mūsų lietuviai? O gi prekyba: laiko įvairias krautuves ir ypač restauracijas. Taigi visai netiesa, kaip kai kurie sako, kad lietuviai netinka prekybai. Pasirodo, kad kame nėra žydų konkurencijos, ir šalies įstatai apsaugo žmonių teises, žodžiu sakant, kur yra tvirtas pamatas kultūros darbui, lietuviai pasirodo nors ir be mokslo, labai sumaningais savų įstaigų vedėjais ir prekijais; taigi, kiek aš juos pažinau, visi jie dabar gerai pasituri žmonės, kiti net liko žymiais piniginininkais. Jei pas mus susitvarkytų rinkimas tautos fondui (labai stebiuos, kad lig šiol dar nieko tuo dalyku nepadaryta), tai iš Helsinkų senųjų lietuvių, manau, ne vieną markę būtų galima tautos naudai sumeškerioti, nes patys vyrai visai nutautę dar nėra. Kad lietuviai maldinga ir muzikalinga tauta, žymu ir čia. Toje pačioje kunigo švedo koplyčioje vargonavo lig šiol lietuvių sūnus Volončiukas, universiteto studentas, o zokrastijonauja Galikiukas, 7-tos klasės gimnazijos mokyns. Parapijos bažnyčioje vargonininkas irgi lietuvis šiaulietis A. Sutkevičius, labai gabus muzikas, dainininkas ir choro vedėjas, taip kad jo čia sutvarkytas bažnyčios choras teuzleisčių pirmenybę jei bent Petrapilio šv. Kotrynos bažnyčios chorui. Paminėtini to piniguočio Valončio vaikai: vienas iš jų rudenį išvažiuojo Danijon kunigų seminarijon, o kitas — Juozapas Valantis, — jau priėmęs liuterių tikėjimą ir gyvenęs Stokholme, neseniai išleido švedų kalba kažkokią poemą. (Anot to: Lietuva.. tu poetu žemė). Ir dabar atvykusiųjų čia lietuvių būtų keletas ir švie-suolių, tik deja, išimant vieną, visi kiti, tariant Tumo žodžiais, teliu veislės, nes vedę pačias nelietuves. Yra taip pat nemažas būrelis ir Lietuvos ponų ir mažesnių ir didesnių, nors lenkuojančių bet ir lietuviškai dar neužmiršusių. Jei lietuvių kalba šiuo metu buvo girdima Helsinkų bažnyčioje, tai tik netikėtai, šiaip gi lietuviams, taip pat kaip ir latviams, kurių čia nemažiau, kaip lietuvių, bažnyčioje pamaldų visai neesti.

Taip pat lenkų mokykloje yra keletas vaikų ir iš lietuvių šeimynų, bet, matyti, nesusipratę tėvai to ir nori, kad jų vaikai augtų lenkų dvasia. Neseniai čia vienam lietuviui pabirkos darbininkui Černiui mirė žmona po mažo. Liko ketvertas mažų vaikų, ir visi jie klebono rūpesčiu išsiusti į Terijokus į lenkų vaikų prieglaudą. Lietuvių Centro Komitetas buvo paklaustas, ar nebūtų buvę galima priglauti tų vaikų kame lietuvių prieglaudo, bet atsako nesulaukta.

A. Sab.

P. Vaičiūnas.

Prabilkim.

Vėl Metai Naujieji atėję
Mums viltį auksinę jau skleidžia.

Per amžius kantriai mes kentėję,
Prabilkim, ko širdys mūsų geidžia!..

Akyse jų spindi malonė,
Krutinė vien meile alsuoja,
Gal mūsų supras jie svajonę,
Kur laisvės sparnais plevesuoja...

Gal tars jie mums žodį viltingą,
Kad žvaigždė nestos mum vis švietus,
Kuri va mums teikia pajėgą galingą
Ir tildo vargus mūsų kietus...

Sulaukę Naujųjų Metelių,
Dumas mes jiems savo atverkim —
Suklaupę visi tuoj ant kelių,
Jiems šventą meldimą mes tarkim:

Kad mūsų Tėvynei šie Metai
Takelį nutiestų prie laimės —
Ir siaurus likimo verpeta
Nelietu į širdį jai baimės;

Kad meilė ištiestų mum ranką —
Ir visas pasaulis nurimty,
Kad tikslą pametę jau menką,
Vėl žmonės prie grožės žengt imty.

Prabilkim, sesutės ir broliai,
Kad trokšta mus' karštos krutinės
Parnešti laisvužę Varguolei
Iš šiaurių Didžiosios Sostinės...

Korespondencijos.

SIMFEROPOLIS.

Kai tik atsirado Simferopolyje tremtinių, tuoj atvažiuo kun. Draugelis, Centro Komiteto įgaliotinis. Jis greitai visa aprūpino — tremtinių kūno ir dvasios reikalus. Ne vienas buvo jau užmiršęs bažnyčią, bet gražus choro giedojimas, karštos tremtinių maldos ir kun. Draugelio pamokslai ne vieną atšalėlį atvertė. Malonu buvo sulaukus šventadienio: atėjus į bažnyčią jautėsi lyg Lietuvoje esant ir užmiršdavai visus vargus. Bet deja, jau viskas beveik apmirė. Pasitraukus keliems žmonėms, choras visai nustojo giedojęs. Bendrabučio prižiūrėtoja Kaledienė pamokė mergaites nors ir menkais balse-liais pagiedoti per mišias kelias giesmeles, bet ir tas neilgam: atsitraukus iš bendrabučio Kaledienė, ir tos nustojo giedoje. Nežinia, delko atšalė taip Simferopolio tremtiniai. Balsų, rodos, gana būtų. Jei vietos vargonininkas nemoko, tai yra vienas vargonininkas lietuvis iš suvalkiečių. Taigi, reikėtų pasirūpinti, kad per mišias bažnyčioje neb būtų tylėjimo.

Lietuvos mergelė.

Žinios.

PETRAPILYJE.

Palicijos departamento reforma. Palicijos departamentas norima išskirti iš vidaus reikalų ministerijos ir padaryti savarankišką įstaigą. Vidaus reikalų ministeris Protopopovas pritaria šiam sumanymui. Del šito dalyko A. Protopopovas tarėsis su Maskvos miesto viršininku D. Šebeka, kuris žadama paskirti reformuojamo palicijos departamento vedėju.

Rusų valstybės finansai. 1914 metų sausio 1 d. valstybės skolos buvo 8824 milijonai rublių, o sausio 1 d. 1917 m. skola pasiekė beveik 36 milijardus rublių. Tik vieno procentų už šią skolą 1917 m. reikės išmokėti apie 2 milijardų rublių.

1914 metuose karo reikalams buvo išleista 1657 milijonai, 1915 m. — 8815 milijonų, 1916 m. — 12870 mil., o 1917 m. manoma išleisti apie 15.000 milijonų rublių.

1914 metuose viena karo diena atsieidavo 8 milijonus rublių; 1915 metų pradžioje — 15 mil., viduryje — 19 mil. ir metų pabaigoje 24 mil. rub.; 1916 m.

pradžioje — 31 mil. rub., viduryje — 38 mil. ir pabaigoje 45 milijonus rub. Žinoma, išlaidos toliau turės labiau didėti. Spėjama, kad 1917 metų pabaigoje valstybės deficitas bus apie 39 milijardus 143 milijonus rublių. Paskui, patsai karo likvidavimas atsisieis ne mažiau, kaip 5 milijardus rublių. Tiek tai karas rija pinigų.

IVAIRIOS.

Apvogta banka. Paskutinėmis žiniomis, iš Charkovo savitarpinio kredito draugijos bankos išvogę procentinių popierių ir šiaip brangenybių už pusstrečio milijono rublių, gyvais pinigais tikrai 30,500 rublių ir užstatytų brangenybių už 15,000 rub. Suimta jau 10 tiriama žmonių. Bankos taryba nutarė dovanoti 5% rastos pinigų sumos tam, kas galėtų rasti pavogtuosius pinigus.

Apklotų rekvizicija. Odesos generolas gubernatorius įsakęs rekvizuoti lovyų apklotus iš tų butų nuomotojų, kurie turi užėmę ne mažiau, kaip keturis kambarius. Iš valdininkų įsakyta neimti apklotų. Visus rekvizuotus apklotus nugabens į kariuomenės ligonines.

Sajungininkų atsakymas į prezidento Vilsono pasiūlymą taikintis. Sajungininkų atsakymas į Amerikos prezidento Vilsoną raštą del taikos galima suskirstyti į 9 punktus.

- 1) Belgijos, Serbijos ir Černogorijos atstatymas ir nuostolių atlyginimas.
 - 2) Pasitraukimas priešininkų iš užimtųjų Rusijoje, Prancūzijoje ir Rumunijoje žemių ir taip pat Rusijos, Prancūzijos ir Rumunijos nuostolių atlyginimas.
 - 3) Europos reorganizacija politikos ir ekonomijos tautų laisvės pamatais.
 - 4) Sugrąžinimas sajungininkams tų žemių, kurios buvo užgriebtos nesutinkant jų gyventojams.
 - 5) Čekų ir slavų savarankumas (nepriklausomybė).
 - 6) Tautų paleidimas iš turkų jungo.
 - 7) Atidavimas Rusijai Dardanelų pertakos („išvėjimas iš Europos Otomanų imperijos“).
 - 8) Visų Lenkų dalių suvienijimas ir Lenkų savarankybė.
 - 9) Prūsų militarizmo organizacijos suardymas.
- Siame rašte yra kai kur neaiškumų. Apie Lietuvą jame nė pusės žodžio nėra pasakyta. Matyti, kad Lietuva į „paleistinių tautų“ skaičių neįeina ir jai visai nieko nežadama.

Londono mirė rusų pasiuntinys grafas Bekendorfas 67 metų amžiaus. Velionis 1897 metuose buvo paskirtas pasiuntiniu į Kopenhagą, o 1902 m. — į Londoną, kur ir išbuvo ligi savo mirties.

Lenkų Valstybės Tarybos sudėtis. Lenkų Valstybės Taryba Varšuvoje susideda iš dviejų kunigų, devynių dvasininkų, dviejų karininkų, vieno fabrikančio, trijų rašytojų ir vieno bankininko.

Vyrų sumažėjimas Vokioje. Vokioje statistikos žiniomis, lapkričio sumažėjęs vyrų (darbininkų) skaičius ir tuo pačiu laikų padidėjęs moterų skaičius. Taip Berlyne įvairių profesijų moterų esą 717.000, o vyrų — 475.000. Tokiu būdu 242 tukstančiams moterų nebėsa vyrų.

KARAS.

Rusų šone. Rygos rajone Babito ežero pietų pusėje vokiečiai tirstomis eilėmis atakavo rusų kariuomenę, tačiau buvo atmušti.

Priešininkų oro eskadra, susidedanti iš 13 aeroplanų, į Radzivilovo stotį numetė apie 40 bombų. Rusų aeroplanai, nulėkusi prie priešininkų stovyklų ir nusileidusieji prie žemės iki 1400 metrų aukštumo, apšaudė kulkasvydžiais priešininkų batarejas palei Kruchovo kaimą (20 varstų į šiaurės rytus nuo Zoločovo).

Rumunų šone. Priešininkai pastūmė rusų kariuomenę ties viena augštuma Slonikų upės šiaurės pusėje. Rumunai atakavo priešininkus už 7 varstų nuo Monestirka-Kašinulio pietų rytų pusėje (pagal Kasinos upę) ir po karšto mušio nustumė priešininkus į pietų pusę vieną varstą.

Vedenio rajone (10 varstų į pietų vakarus nuo Galičo priešininkai puolė rusų sargybą ir privertė ją pasitraukti į šiaurę.

Priešininkų būriai po smarkaus artilerijos šaudymo keletą kartų atakavo rusų pozicijas Čiusleto rajone (12 varstų į šiaurės rytus nuo Fokšanų), bet buvo atmušti.

Kaukazo šone. Niekio ypatinga.

Prancūzų šone. Į pietus nuo Somos Verdeno rajone paprastas artilerijos šaudymas. Beri-o-Bako pietų pusėje priešininkų puolimai buvo atmušti.

Italų šone. Trentino rajone artilerijos šaudymas tebesitęsia. Julijaus Alpių rajone taip pat artilerijos šaudymas, bet blogas oras kliudo italų žygiams.

Pasiaiškinimas.

Koncertas, Maskvos Lietuvių Komiteta karo aukoms šelpti sutaisytas 1916 m. lapkričio 21 d., matyti, padarė įspūdį vietos mūsų visuomenei. Tat liudija net trys korespondencijos, išspausdintos mūsų laikraščiuose apie jį. Aš koncerte nebuvau ir apie jį neraiščiau, bet dviejose korespondencijose tarp kitko išreikšti Komitetui kaltinimai, del kurių Komiteto vardu randu reikalingu paaiškinti.

„Naujosios Lietuvos“ korespondentas p. Atskalunas taip rašo: „Tik vakare buvo girdėti nemalonių kalbų, būk pastarąjį koncertą, taip pat ir kitus, Komiteto vardu suruoštus, p. M. ruošia šian savo naudai. P. M. ruošiu įvykus koncertui, tur teisę reikauti atlyginimo, bet, mano nusimanymu, Komitetas turėtų labiau gerbti kaip savo, taip ir tremtinių vardą, ir jo neduoti juo naudotis kitiems savo asmens tikslams.“ (Žiūr. № 50).

Maskvos Komitetas yra sutaisęs nemaža vakarų ir koncertų ne vien p. Martinonies trūsų, bet ir kitų žmonių ir nė vienas iš tų vakarų ir koncertų Komitetui nedavė pelno. Komitetas taiso vakarus, viena, idant pasipelnėtų, antra, idant duotų tremtiniais dvasios maisto. Del šito pastarojojo tikslo jisai rado galimū ir nedidelius deficitus gauti. Bet galų gale tie deficitai įkyrėjo. Ir p. Martinoniui buvo pastatyta sąlyga, kad Komitetas deficito nepadengs. Del pelno — tai jo padalinimas buvo paliktas Komiteto nuožiurai. Koncerto 21—XI—16 sąskaitos dar neperžiūrėtos ir apyskaita dar nepatvirtinta. Kada Komiteto vakarai aiškiai buvo matomi nepasisekę iš medžiaginės pusės, tai korespondentams nerūpėjo Komiteto ir tremtinių vardas, kaip tik vakaras iš medžiaginės pusės turėjo būti manomas pasisekęs (daug publikos buvo), tuoj jo pelnas parūpo korespondentui, jo manymu, daugiau, nei Komiteto Valdybai. Dristu konkuruoti su korespondentu del Komiteto reikalų rūpesčio laipsniu.

2) Ir p. Atskalunas „Naujoje Lietuvoje“ ir p. Svečias „Lietuvių Balse“ (žiūr. № 93) pagyrė kalbamąjį koncertą, rado jį pavykusiu. Suvis kitokios apie jį nuomonės p. A. Iešmanta (žiūr. „L. B.“ № 99). „Koncertas niekai, — rašo jis, — „Koncertą oficialiai taisė Liet. Komitetas. Kam taip daryti „pro pirštus,“ bet kam duoti niekinti savo vardas? Juk ir pats Liet. Komitetas, netoli einant, matė ir afišų kalbos gražumą ir bilietus, spausdintus tik rusų kalba,“ baigia savo gana ilgoką raštą p. Iešmanta. Apie menkniekius, kaip klaidos afišose, ar kokia kalba bilietai atspausdinti, neverta kalbėti. Del vakaro gi dailės žvilgsniu štai ką p. Iešmantai atsakysiu. Liaudies dainas — netobuli muzikai sukamponavo; jas da-

žiausiai dainuoja ne tik ne tobulų chorų vedėjų išmokyti chorai, bet ir jokių chorų vedėjų nemokyti, o vienok liaudis — klausytojai gėrisi dainavimu. — Taigi sulyg Jurgio ir kepurė. Jeigu mūsų visuomenė pati neišlavinta muzikos žvilgsniu, jeigu ji neturi tobulų muzikų ir chorų vedėjų, tai jū, specialistai, p. Iešmante, lavinkite, bet Komiteto neturėkite teisės kaltinti, kada jis rūpinasi patiekti tokio muzikalinio išsilavinimo publikai, k o k i o j i y r a, galimai geresnių muzikos vakarų. O kad vakaras 21—XI—16 dailės žvilgsniu vidutinei publikai buvo gana pavykęs, tai liudija kaip dviejų korespondentų nuomonės, taip ir daugelio maskviečių balsai. Tobulesnės gi muzikos žvilgsniu jo kritika — tai Tamstų, p. specialistai, priedermė, bet ne „cum ira studio.“

Komiteto Valdybos pirmininkas

P. Leonas.

Pakvitavimas.

Per „Liet. Balso“ Redakciją lig 1916 metų gruodžio 1 d. suaukojo:

1. Užimtajai Lietuvai (daugiausia mokyklų reikalams) . . . 191 rb. 15 k.

2. Lietuviams belaisviams šelpti: . . . 211 rb. 41 k.

1916 m. gruodžio 21 d. „Lietuvių Balso“ Redakcija per užsienių reikalų ministerijos pirmąjį departamentą išsiuntė kvito № 31265 į Vilnių A. Smetonos, Lietuvių Draugijos Komiteto pirmininko, vardu užimtajai Lietuvai suaukotų pinigų . . . 185 rb. 95 k.

Nž siuntimą užmokėta 5 rb. 20 k.

Viso labo . . . 191 rb. 15 k.

1916 m. gruodžio 22 d. „Liet. Balso“ Redakcija per Rusų Azijos Banką „Lituanijos“ Komitetui į Šveicarijos Friburgą pirmininko kun. A. Steponaičio vardu iš suaukotųjų pinigų lietuviams belaisviams šelpti išsiuntė . . . 203 rb. 91 k.

Už siuntimą telegrama 7 rb. 50 k.

Viso labo . . . 211 rb. 41 k.

Be to, A. Smetonos vardu į Vilnių lietuvių mokyklų reikalams iš „Petrogrado Kalendoriaus“ leidėjų paaukotų 500 rublių 1916 m. rugsėjo 10 d. išsiusta (kvito № 24416) . . . 300 rb. gruodžio 1 d. (kvito № 29446) 195 rb. Siuntimui (kitas 5 rb. 40 kp. užmokėjo L. N. savo pinigais) 5 rb.

Viso labo . . . 500 rb.

—ooo—

Aukos.

„Žiburio“ Draugijai:
Kunigaikštienė Magdalena Radvilienė . . . 500 r.
Kun. dek. J. Jasas „Švietimo Fondui“ . . . 100 „
Mok. Stanislovas Janušauskas . 10 „
Kun. Kazimieras Bičkauskas . 20 „
Kun. dek. J. Jasas (1916 ir 1917 m. nario mokestis) . . . 6 „
Kun. prof. Kaz. Reklaitis (1917 m. nario mokestis) . . . 3 „
Kun. d-ras J. Totoraitis (1917 m. nario mokestis) . . . 3 „

Viso labo 642 rb.

Pinigus priėmė

Kun. M. Gustaitis

„Žiburio“ pirmininkas.

—:O:—

Pranešimai.

Petr. Liet. Dr. ir Muz. Kuopos Valdyba kviečia narius į Visuotinį metinį Kuopos narių Susirinkimą sekmadienį, 1917 m. sausio 8 d. 6 val. Lietuvių kursų salėje (Baskovo gatvė № 29). Bus rišami šie klausimai:

- 1) Naujų narių priėmimas;
- 2) Valdybos pranešimas apie Kuopos veikimą 1916 m.;
- 3) Pinigų apyskaita už 1916 m. ir jos patvirtinimas;
- 4) Revizijos Komisijos pranešimas;
- 5) Sąmata 1917 m. ir jos patvirtinimas;

6) Valdybos narių ir jiems kandidatų rinkimas vietoje paimtųjų karan ir išstojusių savo noru;

7) Revizijos Komisijos narių ir jų kandidatų rinkimas;

8) Repertuaro Komisijos papildymas;

9) Einamieji reikalai.

Valdyba.

—

II.

Nuo Č. Sasnausko vardo Draugijos.

Pranešu lietuvių visuomenei, kad sausio 5 dieną, kurią išpuola metinės Č. Sasnausko mirties sukaktuvės, bus už velionį iškilmingos gedulo pamaldos, dalyvaujant velionies chorui. Pamaldos bus 10 val., š. Kotrynos bažnyčioje (Nevos prosp. 33).

Komiteto vardu prof. B. Česnys.

—:O:—

Paklaidų atitaisymas.

Be daugelio korektūros paklaidų, Kalėdų numeryje 99 (128) atitaisome tas vietas, kurios keičia prasmę:

Ižengiamajame straipsnyje 2-me puslapyje 1 skilt. 28 eilutėje nuo viršaus atspausdinta: **netiki** busianti laisva; turi būti: **nes tiki** busianti laisva.

5-me pusl. eilių „Valtelė“ autorius atspausdinta: A. Vaičiūnas, turi būti: P. Vaičiūnas.

—:O:—

Redakcijos atsakai.

A. Brūzgai. Kadangi apie tą patį vakarą įdėjome kitą pranešimą, Tamstos nebedėjome. Prašom mums rašinėti.

M. Tarnaitė. Tamstos rašinėlio nedėsimė.

P. Veržbylai. Tamstos eilių mes nesame gavę.

K. Micevičiui. Eilių nedėsimė. Persilpnos.

J. M. Tamstos eilės persilpnos. „Galionai“ geresni, negu „Atsiminimas“. Mėgink Tamsta ir toliau rašyti. Tik reikia atminti, kad beletristas ir ypač poetas eilinininkas turi ypač gerai mokėti kalbą. Tamstos kalba dar daug šlubuoja.

K. Vižnui. Galime pasakyti ta pat, ką ir J. M. pasakėme.

K. Kristučiai. Kad Tamsta geriau mėgintumei proza rašyti. Eilėms daug truksta. Nedėsimė.

Bežeminiui. T. eilių nespauzdinsime.

P. Vientaučiui. Tamstos „Kareivį Jonelį“ dėsimė, o „Iš karo lauko“ ne.

Peštukui. Kadangi nedėdame nė vieno rašto, nežinodami tikros pavardės, kieno rašyta, tai ir Tamstos korespondencijos apie vakarėlį nedėjome.

S. Slavėniui. Del prof. E. Volterio veikalų geriausiai kreipkis Tamsta į patį prof. E. Volterį, jis Tamstai aiškiai pasakys, ar dabar galima gauti Tamstai reikalingų veikalų, o jei galima, tai kur (adresas: Petrograd, V. O. 7 lin. № 2, kv. 20); del „Lietuvių Lai kraščio“ reikia kreipties į jo leidėją A. Smilgą (Petrog. Ekaterin. kan. № 10).

Jurg. Birtkui. Tamstos laiškelio nedėsimė, kadangi jis peršiuokštus; be to prikišama melas, šmeižtas be jokių išrodymų.

Myk. Kazlauskui. Tamstai yra atsiųsta 2 laišku iš Amerikos. Prašome atsiimti.

Redaktorius L. Noreika.

Leidėjas Martynas Yčas.

Pranešame visuomenei, kad „LIETUVIŲ BALSO“ igaliojiniai turi parduoti:

1) **Lietuvių Balso sieninių mėnesinių nuplėšiamų 1917 m. kalendorių**, „Lietuvių kalendorių“ ir „Žiburio“ kalendorių. Kai-na visų trijų po 50 kap.

2) „LIET. BALSO“ išleista knygutė (apysaką) „Motinos Beieškant;“ kaina 15 kap.

3) Sieninių istoriškų Nukryžiuotojo Viešpaties Jėzaus paveikslų su parašu: Nuo karo, bado, ugnies ir maro gelbėk mus Viešpatie. Kaina 40 kap.

4) Kas užsisakė ir užsisako „LIETUVIŲ BALSA“ pusei metų arba metams per mūsų įgaliotinius, prašome iš jų pasiimti ir skirtą dovana Sieninį Kalendorių.

Jekaterinoslave, Nikolajevskij pr. 20,
pas Slabudą.

Pskove, Zastennaja 29, Lietuvių Komitete.
Žlobine, lietuvių mokykloje

Bobruiske, Nikolajevska g-vė 11,
Lietuvių Komitete.

Osipovičių St. Vagzalinė g-vė,
lietuvių mokykloje.

Ribinske, Spaskaja g-vė 15,
Lietuvių Komitete.

Ratomkos St., Lietuvių Komitete.

Revelyje, Nikolajevskaja g-vė 18,
Lietuvių Komitete.

Tverėje, Milijonnaja 72,
pas kun. A. Braknį.

Rygoje, Katalikų g-vė 28,
Jakavičiaus knygyne.

Dvinske, Šosseinaja 37,
Lietuvių Komitete.

Rygoje, Novo-Mitav. šosse
pas laikraštinių Paikūnų.

Nevelyje, pas laikraštinių Naimarkų.

Roslavlėje, Smol. gub., Moskov. šosse,
lietuvių mokykloje.

Smolenske, B. Engeldardovskaja 23,
Masiulio krautuvėje.

Vitebske, Novo-Monastirs. per. 7,
pas mokytoją Vosylių.

Ekaterinodare, Nasipnaja 38 — 3,
pas Tonkūnų.

Ufoje, Uspenskaja 82,
pas C. K. Igal. Galdikų.

Samaroje, Lietuvių Komitete.

Rostove prie Dono, Nachičevanske B. Sadovaja 129, Lietuvių Dr. joje.

Charkove, Gogalio g-vė 4,
pas kun. Kovaliauską.

Simbirske, Vvedenskij per. 9 — 1,
pas Lukošių.

Orle Lietuvių Komitete pas Sijoną.

Smolenske Lietuvių Komitete
pas Tamulaitį

ir „Vilijos“ fabrikos kontoroje
pas Ambrasą.

Kurske Lietuvių Komitete.

Arhangelske pas Centralinio Lietuvių D-jos
Komiteto įgaliotinį Damijonaitį.

Minske Lietuvių Komitete.

Maskvoje. Susisėlpimo Draugijoje,
Miliutino g-lė 18.

Odesoje kun. V. Draugelis,
Rišeljevskaja g-vė № 20.

Voroneže J. Motuzas,
Lietuvių Komitete.

Maskvoje M. Makauskis,
Lietuvių Komitete,
ir Jackevičius,
Srietenka, Seliverstov per. 4.

Jaroslavlėje A. Mikalojusas,
Lietuvių Komitete.

Mogileve pas D. Milančių,
Novo-Bazarnaja 11.

Polocke Lietuvių Komitete.

Poltavoje pas S. Rasiulį,
2-oi Kazačj 97.

Strugi-Bielaja pas mokytoją A. Serbentą.

Kinešmoje Lietuvių Komitete.

Šklove Lietuvių Komitete.

Kazanėje pas V. Bičiūną,
Lietuvių Komitete.

Ramzajuje pas Kartaną.

Riazanėje pas Varkalą, Maskvos g-vė 17,
Lietuvių mokykloje.

Tomske pas Sideravičių.

Bogorodske pas kun. Marmą.

Gomelyje pas P. Klimką.

Tambove pas A. Kulešą.

Dorpate (Jurjeve) pas Balt. Dumbrių
(Petrogrado g-vė 36—4).

Borovičiuose pas kun. S. Šultę
(Naberežnaja 4).

Bogorodicke pas Br. Miknevičių
(Voronežnaja g-vė n. Krilovo).

Juzovkoje pas Joną Rudzevičių.

Simbirske, Vvedenskaja 47—4,
pas Joną Lukošių.

Igumenėje Lietuvių Komitete pas S. Poželą.

Vladikaukaze, Šyko vaistinėje
pas J. Arnastauską.

Kalugoje. Sennaja 34, n. Fišerio,
pas M. Krukoniūtę (prie bažnyčios).

Permėje, Voznesenskaja 131—5,
J. Rimševičius.

Kislovodske (pas kladovščiką prie gelžke-
lio P. Plepį).

Irkutske, Kutaikskaja g-vė, pas Cent. Liet.
D-jos įgaliotinį V. Giedraitį.

Pskove Lietuvių Komitete.

Ostrove, Polocko g-vė, Lietuvių Komitete.

Simferopolyje pas kun. Draugelį (Centro
Liet. Dr. Kom. įgaliotinį).

Brianske Lietuvių Komitete.

Šliselburge pas kun. Šilinį.

1-os veikiančios armijos kareiviams,
štabe, pas Kun. V. Giedrį.

— REIKALINGI PLATINTOJAI KITUR! —

Prašome gerb. įgaliotinių pranešti mums,
kiek kuriame mieste tikimasi išleisti kalen-
dorių, tad mes iš laiko paruošime užsa-
kymų ir, kaip tik kalendoriai bus atspau-
sti, tuojaus išsiuntinėsimė.

„Lietuvių Balso“ Administracija.

Disnoje, Vilniaus gub.,
tuojaus reikalingas var-
gonininkas.

Kreipties į kun. Taškūną.
2367—3

SARATOVO SKYRIUI Lietuvių D-jos Ko-
miteto nukentėjusiems dėl karo šelpti
tuojaus reikalingas mokyto-
jas.

Adresas: САРАТОВЪ, МОСКОВСКАЯ
ул. д. № 96.
2384—4

R. Stakė
praneša savo adresą: Петроградъ, 9-ый Кавалерийский полкъ, Шпалерная ул. 53.
2349—1

JURGIS VAIČIULĖNAS Kauno gub., Panevė-
žio, Biržų vals. ir par., Medikių sod., ieško savo
dukters Albinos 18 m. СТ. ВЫКАСА д. Склолила
Нижегор. губ. Литовское училище, учителю
К. Сакевичу, передать Г. Вайчуленасу.
2323—1

BALTRAMIEJUS KURILAVIČIUS Suv. gub.,
Marijampolės aps., Prienų par., ieškau motinos
Kurilavičienės Elžbietos, brolio Antano, giminių ir
pažįstamų. Петроградъ, В. О. Большой пр.,
№ 72, кв. 8.
2381—4

BARBORA BUDVYDAITĖ iš Šviečkos ir
Marijona Talvydaitė iš Andžuolių.
Kviedarnos par., abi ieškome brolių, seserų, gyve-
nančių Čikagoje (Amerikoje). Поч. стан.
Соммерсетъ Вит. губ. С. Аглона Кун. А. Вай-
текайтису.
Prašau Amerikos laikraščių atspausdinti.
2347—1

PRANAS ŽVIRBLYS (staliorius) iš Paliubių
kaimo, Svetošino vals., Naumiesčio aps., Suv. gub.,
ieškau švogerio Džidoriaus Morkevičiaus, gyvenu-
sio Kaune. Смоленск, Витебское шоссе № 132,
заводъ „Вилія.“
2387—2

ELŽBIETA KALINAUSKIENĖ iš Pilviškių, Su-
valkų gub., ieškau giminių ir pažįstamų. Смо-
ленскъ, Витебское шоссе № 132, заводъ
„Вилія.“
2388—1

KAROLIS FINKIS iš Naujamiesčio, Suv. gub.,
ieškau brolio Rudolfo ir seserų Emos ir Bertos
Albat, gyvenančių Amerikoje. Brooklyn mieste.
Russija, Smolensk, Vitebskoje šosse № 132,
zavod „Vilija“.
Prašau Amerikos laikraščių atspausdinti.
2384—2

ONA POVLAIČIOTĖ iš Kybartų, Suv. gub.,
ieškau brolio Juozo ir seserų Marijonos, levos
Baukūnienės, karo metu išvažiavusios į Ameriką,
giminių ir pažįstamų. Prašau atsilipti: Smolensk,
Vitebskoje šosse № 132, zavod „Vilija“.
Prašau Amerikos laikraščių atspausdinti.
2380—1

ZIGMANTAS ŽVIRBLIS iš Kauno gub., Ukmer-
gės aps., Žemaitkiemio vals., Remeišių sod., Ni-
dokių par., ieškau tėvo, motinos, giminių ir pa-
žįstamų. Юго-Западный фронтъ, 106 полевая
контора, 8 Армейский авиационный отрядъ,
Сигизмундъ Жвирблис.
2394—1

TERESĖ VARIAKOJUTĖ iš Kretingos m.,
Kauno gub., ieškau tėvo, giminių ir pažįstamų.
Кіевъ, Овручская 10.
2324—1

Geriausią šiuo laiku lietuviui dovana:

LIETUVIŲ KALENDORIUS 1917 metams.

Kaina 50 kap.

Kaina 50 kap.

Prašome pasiskubinti užsisakyti!

Kas nusipirks, tikrai nesigailės, nes ras daug įdomių ir naudingų pa-
siskaitymų ir kitų žinių. Būtent: straipsnių, pritaikytų dabartiniam lietuvių
gyvenimui, eilių, apysakų, gražių minčių. Ypač ras žinių, kurios dabarti-
niu laiku labai įdomios, būtent: kaip gyvenama užimtojoje Lietuvoje, kaip
susijoti su užimtaja Lietuva, kaip surasti savo gimines ir pažįstamus
Amerikoje gyvenančius, kur gauti žinių apie kariuomenėje tarnaujančius;
kaip pinigų pasiskolinti, o taip pat žinių iš karo lauko, būtent: kaip gy-
venama apkausose ir daug kitų.

Kalendorius gražiai išleistas, didelio formato: 128 pusl. Yra paveikslų.
Su užsakymais kreipties pas JONĄ RINKEVIČIŲ: ПЕТРОГРАДЪ Си-
меоновская ул. 7, кв. 6; arba pas Stasį Jackevičių: Москва, Срѣ-
тенка, Селиверстовъ пер. 4. Taip pat galima gauti „Lietuvių Kal.“

Švietimo ir Kultūros Sekcijoje prie Centralinio Liet. Kom.: Baskov per.
29—18, „Lietuvių Balso“ Administracijoje: Sapernyj per. 9—9, ir pas
visus „Lietuvių Balso“ įgaliotinius ir platintojus.

Platintojams nuleidžiama geras nuolaida.
NESIVELINKITE SU UŽSAKYMAIS!

Tinkamiausias lietuviams laikraštis

„DARBININKAS.“

„DARBININKAS“ eina antradieniais, ketvirtadieniais ir še-
štadieniais.

„DARBININKAS“ rūpinasi darbo žmonių gerove, nurodi-
nėja kelius, kaip savo būvį pagerinti.

„DARBININKAS“ deda daug straipsnių iš darbininkų gy-
venimo, duoda naudingų darbininkams pasiskaitymų, rašytų
pačių darbininkų.

„DARBININKAS“ duoda įdomiausių žinių iš viso pasaulio.

„DARBININKAS“ visuomet spausdina: gražių eilių, dai-
lių vaizdelių ir apysakų.

„DARBININKAS“ visuomet patiekia savo skaitytojams:
svarbiausių, naudingiausių ir įdomiausių straipsnių supran-
tama jiems kalba.

„DARBININKAS“ nuolatos išleidinėja gražių, pigių ir nau-
dingų knygelių.

Skaitykite ir platinkite „DARBININKĄ“ ir jo leidinius!!!

Prenumeratos kaina: tris kartus per savaitę metams 3 doleriai; pusei
metų 1 dol. 50 centų; vieną kartą per savaitę, užsisakant tik šeštadieniais 8-nių pusl.
numerius, metams 1 dol. 50 centų; pusei metų 75 c.

ADRESAS: „DARBININKAS“

242 W. Broadway, So Boston, Mass.

339.—8

Vieninteliai Akademieniai vyriškų ir moteriškų drabužių kirpimo
kursai Pirmosios drabužių kirpėjų Susisėlpimo Draugijos.

Petr. Vladimire pl. n. № 1/3, but. 11 (jeiti iš pl.). Tel. 482-30.
Baigusieji (sios) šituos kursus gauna kirpėjo (jos) liudymą ir rekomenduojami (mos)
į vietas.

Kursuose dailininkas specialistas moko anatomo-geometrinio pašymo — meno
reikalingo dabar taip vyriškiems taip moteriškiems drabužiams kirpti.

Prie kursų yra tam tikri kursai sužeistiesiems kareiviams.
Antroji grupė vakarinių kursų (pamokos nuo 8—10 val. vak.) prasidės š. m. sau-
sio 15 d. Norint pasiteirauti arba įsirašyti į kursus, kreiptis į kursų raštinę: nuo
10 v. ryto ligi 6 v. vak. ir nuo 8—10 v. vak.

Kursų programos duodamos dykai!
15—2

!! ATVIRUKAI !!

Kas rengia chorą, bet neturi gaidų, te-
perka atvirukų su liaudies dainomis: Šim-
kaus, Vaičiūnų Antano ir kitų; 16 atviri-
kų po 10 kap. Kas rašo laiškus, tas te-
siunčia tik lietuvių dailininkų atvirukus:
Bičiūno, Čiurlionies, Galaunės, Rimšos, Zi-
karo; 24 atvir. po 8 kap. Be to, yra dar
7 atvirukai su rašytojų ir kunigaikščių
paveikslais po 10 kap. ir 11 atvirukų su
Kauno reginiais po 7 kap. Žiūr. skelbimus
„Lietuvių Kalendoriuje“ 2 ir 128 pusl.
Išsimokėtina uždėtu mok nesiu-
čiam a. Išsirašiusieji daugiau kaip 20-tį
atvirukų už siuntimą nemoka.

Kas dar neužmokėjo, prašome atsily-
ginti.
ПЕТРОГРАДЪ, Басковъ пер. 29—18.
Кl. Skabeika.

2352—1

ELŽBIETA ČAPAITĖ ieško savo tėvo Juozapo
Čaro. Петроградъ, Смоленская ул. 11, боль-
ница.
2354—9

Paulina Vaičekauskaitė Kauno gub.,
Želmės m., gyvenus Kurše, Boršmenų Beržų dva-
re, ieškau švogerio, seserų, brolių ir pažįstamų.
Петроградъ, Везенбергская ул. № 36, кв. 21.
2399—1

JONAS NAVADUNSKIS Kauno gub., Panevė-
žio aps., Pakruojaus m., ieškau motinos, giminių
ir pažįstamų. Петроградъ, 11-я рота, № 13—29
2392—2

JUOZAS SVIDRAS iš Kauno gub., Panevėžio
aps., Nerėikonų sod., ieškau tėvo, giminių ir pa-
žįstamų. Петроградъ, 11-я рота № 13—29.
2393—2

VLADAS MATULIONIS ieškau giminių ir pa-
žįstamų. Юго-Западный фронтъ, 105 полевая
контора Армейский авиационный отрядъ, В.
Матуляниш.
2395—2